

Szédereste Gábor Páléknál

Ez a kép az 1990-es években készült nálunk. Széderestére jöttünk össze a nagyobbik lányom, Jutka férjének a rokonaival. A férjem hátul áll. A többiek pedig a Szécsi rokonok. A Szécsiek nem zsidó származásúak, de többet tudnak a zsidó hagyományokról, mint a legtöbb zsidó.

Ők nagyon vallásos család voltak, ő is annak lett nevelve. De a háború után, mivel senkije nem maradt, még egy unokatestvére sem, akkor annak ellenére, hogy templomban esküdtünk meg, azt mondta anyámnak, hogy egy kérése van, hogy őt nem zavarja, ha én és ő eljárunk templomba, de ő nem, mert ha lenne Isten, akkor az nem létezik, hogy ilyen sorcsapás őt érje, hogy senkije nem maradt.

A zsidóság számomra fontos maradt mindig. Böjtöltem Jom Kipurkor, de dolgoztam. Ha én otthon maradok, akkor kirúgnak. Addig, amíg anyám élt, annak ellenére, hogy a szakszervezetben dolgoztam, már Pesten, a Kol Nidré estére elmentem a templomba a Dohány utcába. Minden évben. A gyerekeinknek elmeséltük az életünk történetét, amikor az "Anna Frank naplójá"-t játszották a színházban, elvittük oda őket. Mindenről tudtak, de nem lettek zsidónak nevelve.